

Interview met Charles Rutten: het politiek Comité en de Europese politieke samenwerking (Den Haag, 29 november 2006)

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/interview_met_charles_rutten_het_politiek_comite_en_de_europese_politieke_samenwerking_den_haag_29_november_2006-nl-94eaf1bc-5515-4394-9c8f-c689146fa634.html

Last updated: 05/07/2016

Interview met Charles Rutten: het politiek Comité en de Europese politieke samenwerking (Den Haag, 29 november 2006)

[Étienne Deschamps] U spreekt met ons over het Comité ... over de Europese politieke samenwerking en het plan van Étienne Davignon. Hoe definiëert u deze Europese politieke samenwerking, in het begin van de jaren zeventig? Waaruit bestond deze, en hoe werkte het?

[Charles Rutten] Kijk, ik vond deze bijeenkomsten van het politiek Comité, dat was dus de samenkomst van zes of zeven of acht of tien algemeen bestuurders buitengewoon belangrijk, niet zozeer vanwege de besluiten die werden genomen, maar vooral omdat het een centrum van informatie was, van uitwisseling van informatie, wat van uitermate grote waarde was. Daar waren dingen te horen die normaal gesproken niet via de ambassades te horen waren, omdat wij elkaar daar heel goed kenden, eigenlijk waren wij daar als vrienden. En dat was, in ieder geval voor mij, het meest waardevolle element.

Vervolgens was het duidelijk een plaats waar over de meest actuele problemen gesproken werd. Het probleem van het Midden-Oosten was één van de centrale elementen. Welke houding moest worden ingenomen ten aanzien van Israël, ten aanzien van de Arabische staten, kortom het eeuwigdurende probleem van het Midden-Oosten. En daar gelukte het ons tenminste een poging te doen om de positie van de acht of negen op elkaar af te stemmen, niet helemaal maar toch zo goed mogelijk ... En ik moet zeggen dat mijn samenwerking met Davignon één van de meest positieve herinneringen aan mijn loopbaan is, omdat met hem samen te mogen werken, en met hem in discussie te gaan één enkel genoegen was.

[Étienne Deschamps] Maar verliepen deze gesprekken dan indertijd op het intergouvernementele vlak?

[Charles Rutten] Intergouvernementeel. Ja, de Commissie werd vertegenwoordigd door één van haar vertegenwoordigers. Ja, de heer Wellenstein, over die wij onlangs gesproken hebben, was degen die gedurende een aantal jaren de Commissie binnen het politiek Comité vertegenwoordigde.

[Étienne Deschamps] En hoe hebben de Europese politieke bestuurders langzamerhand de gedachte aangenomen dat men de Europese Akte een beetje zou kunnen gaan codificeren, deze stappen die tot op dat ogenblik, deze praktische vorm van samenwerking, deze sterke intergouvernementele samenwerking, in een verdrag zou kunnen vastleggen?

[Charles Rutten] Wij waren tegen de gedachte die in Milaan was opgekomen, tijdens de conferentie van Milaan. Wij waren ertegen, omdat wij zeiden: "Kijk, het zal nodig zijn om een verdrag te sluiten om het Verdrag van Rome aan te passen, maar de politieke samenwerking is uitsluitend intergouvernementeel. Er moeten geen door en door intergouvernementele elementen komen te staan in een verdrag met een geheel ander karakter." Bovendien werd er in Milaan een principiële beslissing over dit punt genomen. Zo gezien, staat er in de slotsom van de conferentie van Milaan een specifiek eigen overeenkomst over de politieke samenwerking.

Gedurende de onderhandelingen was het de Commissie, en daar heel in't bijzonder in de persoon Émile Noël, die gesproken heeft en op welsprekende manier de positie heeft verdedigd, dat het heel belangrijk is, de politieke samenwerking als onderdeel van het verdrag op te nemen, dat daarna de naam kreeg van *Europese Akte*, omdat deze de twee elementen bevatte, speciaal als voorloper van de integratie van de politieke samenwerking binnen de Economische Unie, en die niet te laten voortbestaan als onafhankelijke activiteit. En hij heeft het pleit gewonnen. In feite is men dus overeengekomen, een eigen hoofdstuk in de afsluitende notulen van het Verdrag over de Europese Akte op te nemen, waarin min of meer vastgelegd werd wat al bestond. Dit was geen vernieuwing, veeleer een vastlegging van het bestaande.